

[Holger Eriksen.]

sen citerede kun § 52c, 1ste Stykke, og glemte 2det Stykke, men det er netop 2det Stykke, der er det væsentlige. Derigennem er fastslaaet, ogsaa ifølge Indenrigsministeriets Fortolkning, at vi har Lov at undersøge, om Beregningen, det vil sige Beregningsgrundlaget, er rigtig, og det vil sige, om de Partier, der er blevet anmeldt, ogsaa rettelig burde have været anmeldt. Og naar de forskellige Talere stadig er vendt tilbage til, at der forelaa en Godkendelse fra Indenrigsministeriet, er det for saa vidt ikke rigtigt; Indenrigsministeriet har kun modtaget en Anmeldelse og ekspederet den videre, hvad det formentlig var tvunget til, men deri ligger ikke noget som helst om, at de anmeldte Partier var godkendt, og hvis der anmeldes Partier blot med det Formaal at bryde Lovens Forudsætninger, saa har Folketinget naturligvis Forpligtelse til at sørge for, at saadanne Handlinger bremses.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby var meget glad for en Henviisning til, at der paa et tidligere Tidspunkt fra Indenrigsminister Rodes Side var forelagt et Forslag om, at der skulde nedsættes et Udvalg, der skulde tage Standpunkt til, om nye Partier kunde godkendes. Men det har jo ikke Spor Relation til den foreliggende Sag, for den drejer sig udelukkende — og det ved det ærede Medlem ogsaa — om de Partier, som bliver anmeldt ved Hjælp af et Folketingsmedlem, og overhovedet ikke om de Partier, der bliver anmeldt gennem 10 000 Vælgeres Underskrifter. Derfor har det ikke Spor Interesse, at der har været stillet et saadant Forslag, og at det senere er taget ud af Loven. Det er kun Tilfældet med de 10 000 Underskrifter, der foreligger her, og det har det omtalte Forslag ikke noget at gøre med.

I øvrigt maa jeg sige, at jeg var forbavset over den Argumentation, som jeg hørte fra det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Side. Han kasserede pure enhver Henviisning til, at Folketinget havde Mulighed for at omstøde dette Valgresultat, hvis man ikke brugte Henviisningen til Grundloven. Det var jo ikke den samme Tale, som det ærede Medlem holdt den 3. Oktober. Paa det Tidspunkt mente det ærede Medlem, at der kunde foretages noget. Der var overhovedet ingen fornøftig Grund til at vedtage den Dagsorden, som blev vedtaget den Gang, og som det ærede Medlem stemte for, hvis det var saadan, at den ikke havde Spor praktisk Betydning. Dengang mente det ærede Med-

lem, at den havde praktisk Betydning. Hvad er der saa sket nu? Ja, jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem har gjort Fremskridt med Hensyn til at udvise kristelig Ydmyghed. Han har lært af Valget, at hvis man faar et Slag paa den ene Kind, skal man vende den anden Kind til. Ved Valget opnaaede det ærede Medlem ikke blot at konstatere, at det konservative Parti var i Tilbagegang, for det har ingen Forbindelse med dette, men det ærede Medlem konstaterede, at hans Parti mistede et Mandat som Følge af, at Venstre var for graadig, og som Følge af, at Venstre vilde tilegne sig flere Mandater, end det havde Ret til. I Stedet for nu at gøre Forsøg paa at faa dette redresseret, siger han: Nej, jeg har helt glemt det, jeg sagde den 3. Oktober. Nu er jeg interesseret i, at Venstre faar Lov at beholde de Mandater, det har tilegnet sig paa et umoralsk Grundlag. Det kan man naturligvis ogsaa. Jeg haaber aldrig, at mit Parti skal komme til at udvise Ydmyghed paa den Maade. Vi ønsker, at Ret skal være Ret, og vi vil i hvert Fald til det sidste kæmpe for, at man ikke giver et Parti flere Mandater, end der er Rimelighed for.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby var desuden inde paa, at for saa vidt man forkastede disse Mandater, skulde man foretage Omvalg. Jeg kan ikke se Berettigelsen deraf. Det er jo nemlig ikke rigtigt, at disse Vælgere er blevet narret. De havde faaet at vide i Forvejen, hvad de gik ind for. De vidste, at hvis de stemte paa Hovedstadens Venstre og Folketinget vedstod sin Erklæring af 3. Oktober, vilde de Stemmer gaa tabt. De stemte alligevel paa Hovedstadens Venstre, og hvorfor gjorde de det? De gjorde det simpelthen, fordi de i Øjeblikket følte sig som Venstremænd og ønskede, at Venstre skulde kunne reklamere med saa stort et Stemmetal som overhovedet muligt. Der er ingen Grund til at tro, at de vilde have stemt anderledes, selv om der ikke var anmeldt et særligt Parti. De vilde alligevel i den givne Situation have støttet Venstre, og som Følge deraf maa deres Stemmer ogsaa tilregnes Venstre, og derfor maa man lave en ny Beregning, men ikke udskrive et nyt Valg.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) fordømmer kraftigt Venstres Optræden, men drager ikke Konsekvensen deraf. Retsforbundet kan være glad ved, at vi andre ikke var saa vægelsindede, dengang Spørgsmaalet var, hvorvidt vi skulde lade Landinspektør Christiansen eller Oluf Pedersen faa det Mandat, som